वेषकः-षिका, वेषकः-षिका, [1]विविक्षकः-क्षिका, वेविषकः-षिका ;
वेष्टा-ष्ट्री, वेषयिता-त्री, विविक्षिता-त्री, वेविषिता-त्री ;
[2]वेविषत्-ती, वेषयन्-न्ती, विविक्षन्-न्ती ; —
वेक्ष्यन्-न्ती-ती, वेषयिष्यन्-न्ती-ती, विविक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
वेविषाणः, वेषयमाणः, विविक्षमाणः, वेविषमाणः ;
वेक्ष्यमाणः, वेषयिष्यमाणः, विविक्षिष्यमाणः, वेविषिष्यमाणः ;
विट्-विषौ-विषः, वेट्-वेषौ-वेषः ; — —
विष्टम्-विष्टः-विष्टवान्, [3]आविष्टलिङ्गम्, वेषितम्-तः, विविक्षितः,
वेविषितः-तवान् ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि जौहोत्यादिक**णिजिर्**धातुवत् (673) ऊह्यानि । [4]विष्टिः, [5]विष्णुः, [6]वेष्पम्, [7]वैष्ट्रः, [8]विषम् । इमानि औणादिकनिष्पन्न-रूपाणीति ज्ञेयानि । [9]विषयम्=आवरणम् । विषयो=देशः ।

---

1. सन्नन्तात् ण्वुलि, 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्वे 'षढोः कः सि' (8-2-41) इति षकारस्य ककारे 'इण्कोः' (8-3-57) इति सकारस्य षत्वे च रूपमेवम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. '**जुहोत्यादिभ्यः**—' (2-4-75) इति श्लौ, 'श्लौ' (6-1-10) इति द्वित्वे, 'निजां त्रयाणां गुणः श्लौ' (7-4-75) इति अभ्यासस्य गुणे, 'नाभ्यस्ताच्छतुः' (7-1-80) इति नुम्निषेधे च रूपमेवम् । एवं **वेविषाणः** इत्यत्रापि गुणो ज्ञेयः । अनिट्कारिकायां विषिग्रहणेन जौहोत्यादिकोऽयं गृह्यते इति **न्यासे** ।
3. '**आविष्ट**लिङ्गा जातिर्यल्लिङ्गमुपादाय प्रवर्तते उत्पत्तिप्रभृति आविनाशान्न तं लिङ्गं जहाति' इति **महाभाष्य**वचनं (1-2-52) अत्र द्रष्टव्यम् ।
4. 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां क्तिच् ।
5. '**विषेः** किच्च' (द. उ. 1-149) इति णुप्रत्ययः किच्च भवति । वेवेष्टि कृत्स्नमिति **विष्णुः**=सर्वव्यापी भगवान् ।
6. 'पानी**विषिभ्यः** पः' (द. उ. 7-2) इति पप्रत्यये रूपम् । **वेष्पम्**=परमात्मा ।
7. औणादिके (द. उ. 8-80) ष्ट्रन्प्रत्यये रूपमेवम् । **वैष्ट्रः**=विष्णुः वायुश्च इति ।
8. व्याप्तिकर्मणि गम्यमाने औणादिकः (द.उ. 9.20) कन्प्रत्ययो भवति । **विषम्**=प्राणहरद्रव्यम् इत्यर्थः । जलार्थको **विष**शब्दो वेदे प्रयुज्यते । द्रष्टव्या **निघण्टुः** (1.12) ।
9. बाहुलकात् औणादिके (द. उ. 1-12) कथन्प्रत्यये रूपमेवम् ।